

LO MESTRE TITAS

SENMANARI HUMORISTICH Y SATIRICH DE BONA MENA
DONARÀ LLISSONS CADA DISSAPTE

Se trobarà en tots los kioscos y demés llochs de venta de periòdichs

Número^o solt: 5 céntims; número atrassat: 10 céntims

SUSCRIPCIÓ

En Barcelona semestre — 2 pesetas
un any — 3

En provincias semestre — 2'50 pesetas
un any — 4

Extranger semestre 3 pessetas

Administració: Fontanella, 5, entresol, 1.ª — La correspondencia al Administrador.

Lo mister tocinayre
ve, arrogant,
à llessarse en los brassos
del de Tetuán.

Jo no asseguraria
si 'ls espanyols
aguantan mes bravatas
d' aquests mussols.

CRÓNICA

Que lo govern nort-american procedeix ab nosaltres de la manera mes arbitraria y despotica es cosa ya molt sapiguda; al fi y al cap se tracta de governants sens historia, ni antecedents honrosos que han escalat los llochs elevats per medi de las tupinadas, chanchullos y sobre tot per medi del derramament d' or barrejat ab una quantitat no despreciable de ang de infelissos treballadors.

Sens tenir en comte la prudencia y 'l tacto que requereix lo desempenyo de certs càrrechs públichs, donan á la publicitat las notas officiosas que median en los assumptos internacionals, posantnos en ridicul y fen befa y escarni de nosaltres, no preveient que las cosas se posan tan tirants, que 'ns veurém obligats, no sols á no tolerar mes las sevas arrogancias y atreviments, sino á no tolerar tampoch las debilitats y ensopiment dels nostres homes d' Estat.

Segons la prensa d' aquell materialisat país, Woodford porta instruccions per presentar oficialment y ab caracter urgent la reclamació pel pago de 75000 duros com indemnació á la viuda de Ruiz.

¡75000 duros per la vida de un dentista, quan en lo nostre país la ley militar tassa la vida d' un quinto en tres cents duros, y un fiscal de Madrid valora la de un catedratic de Medicina en tres mil pessetas!

Pero, deixemnos de consideracions y tornem al assumpto.

Lo govern dels Estats Units, animat sols per lo seu amor á la veritat, al dret y al esperit de justicia, després d' un madur exament sobre 'ls fets innegables que fan referencia á la tal-reclamació, ha adquirit lo convensiment de que, ab arreglo al tractat del 1795 y al protocol del 77, tots los procediments seguits contra Ruiz després del seu arrest y de la seva declaració de ciudadá americaná, son ilegals y arbitraris, violan los seus drets y per consecuencia justifican la petició del pago de la indemnació á la viuda Ruiz.

Y afeijeixen los periodichs nortamericans: Pero, en prova de la imparcialitat, moderació y justicia de que está animat lo govern dels Estats Units, aquest sols demana 75000 duros, quan las circunstancias justificarian la petició del triple de la quantitat esmentada.

¿Voleu encare, desfachatés mes gran?

Viva Deu que aixó no pot ser que 'ls espanyols ho aguantin.

Per lo que 's veu lo Capitoli s' ha convertit en morada de *El Rey de los gitanos*.

Ja ho saben tots los granujas. Per fer carrera no hi ha com embarcarse cap á Cuba, ferse subdit dels Estats Units, cometre tota classe de crims, ... y cobrar després la moma.

Mes yo no sé encara qui té més forrada la cara.

Si 'l govern dels Estats Units, que ho demana, ó 'l nostre desdichat govern que ho tolera vergonyosament.

Alguns periodichs locals han donat la veu d' alerta á la comissió de Consums, respecte á la gran baixa en la recaudació apesar de que Barcelona conta avuy ab mes contingent per

que la tal recaudació sigués mes notable que avans.

Lo senyor Coll y Pujol va suspendre d' empleo y sou á varios individuos del cós de Consums. Varen inspeccionar la linea fiscal, varen resistir minuciosament los diposits domestichs que son un cau de defraudació, y sembla que desde aquell dia la recaudació ha anat en augment, doblant y hasta triplicant la quantitat recaudada durant la segona desena del mes passat.

Aixó demostra palpablement que en lo riu d' or que naix en los fieltos y desemboca en las arcas municipals hi anavan á beurer molts remáts.

Ara falta sols que aixó duri, que la recaudació no torni á tocar lo baixó, porque llavors seria ocasió de exigir responsabilitats á qui tal vegada no 'n té la culpa, pero que té l' obligació ineludible de vetllar pels interessos dels seus administrats, ja que no es la vara un objecte a proposit per fer lluhir la seva escardalencia figura, sino per fer ressaltar las sevas condicions d' administrador honrat, que 's desvetlla pels interessos morals y materials dels barcelonins.

Que hi ha mar de fondo entre los senyors La Llave y Nuri, es manifest; que entre ells la corda está tirant, es induptable. ¿Serán cuestiones relacionadas ab la baixa de la recaudació de consums? ¿Será que s' ha descubert lo forat per ahont fugían los pistrinchs?

Creyém que si, pero no podém assegurarho de una manera categórica; y mentres la comissió no parli clá y catalá, tenim dret á creuer que 'ls seus procediments no son correctes, que no obra conforme ab la justicia y que juga ab nostra dignitat y ab los nostres cuartos.

Sembla que s' exigeixen responsabilitats, y que alguns empleats de consums volen defensarse exigintlas també á qui ells suposan delincuentes.

Que vinguin d' una vegada aquestas acusacions, que s' aclareixi d' una vegada l' atmósfera nebulosa que cubreix aquests infundis y sabrém á que atenirnos.

Del contrari, prou me sembla que las cosas quedarán del mateix modo que avans y podrém murmurar aquella cantarella de sempre:

Los ladrones no fueron habidos....

SAID

VISIÓ CELESTIAL (1)

Estaba lo bon Pastó
de la fertil vall d' Urgell
en una fosca presó
que tenia un mal senyó
en un molt rónech castell.

La mar que desde ell se veyia,
ab sas onadas de plata,
¡oh! de festes si n' hi feya.
Pro de tot aixó ¿que 'n treya
un cor que greu pena mata?

Com que lluny, molt lluny del prat,
no arriuan á sas orellas
los crits y 'l plor continuat
ab que 'l ploran sas ovellas
no veyentlo á son costat.

Sempre en son cor ressonavan
aquells crits qu' ell no sentia.
Sens sossego nit y dia
llurs recorts l' atormentavan,
llur pensament l' afligia.

¿No es vritat que may descansa,
sino que forsa sofreix
l' aymant cor que d' anyoransa,
perduda tota esperansa,
d' aymadas prendas pateix?

Mes éll era un sant Pastó
devot de Deu y dels sants,
y al cel alsava las mans
en continua oració,
nit y dia, en tots instants.

Vetaquí que una vesprada
en mitj de son gran neguit
una llum vejé, daurada,
y oigué aquesta veu sagrada
que ompli de consol son pit:

«Pastoret, bon pastoret
que plorau vostre remat;
vostre plor fou escoltat.
Sabeu que só' un angelet
per consolarvos, enviat.

Es cert que 'l llop infernal
fá estragos en los anyells;
y per remediari tan mal
es ja voler celestial
que us torneu á juntá ab ells.

Promte finirán las penas,
promte caurán los grillons,
promte rompreu las cadenas,
promte en alegres escenas
se' us tornarán las presons.

Pastoret, bon pastoret,
promte veureu lo remat
com brinca á vostre costat.
Mireu que só' un angelet
que 'l Senyor vos ha enviat.»

Y la llum desapareix
y ja no sent més la veu.
Obra sos nills y res veu;
una ilusió l' hi pareix
y es un fet y un somni ho creu.

Mes que no fou somni ho diu,
bon Pastor, lo cas present.
Per mi es miracle patent
que haveu pogut sortir viu!
de mans de tan mala gent.

¡Oh Verge de Maritxell
que protejiu al Prelat
baix vostre sagrat mantell
concediuli que aviat
veiji son remat d' Urgell.

Recordauvos d' aquell dia
que allí dalt nos despedí;
Jorn de pena y de alegría,
de pena perquè 'ns perdía
de goig, perquè 'ns bení;

Bé es veritat que 's separaren
per llarch temps los nostres cossos,
pro 'is cors mes fort se juntaren,
si be del dolor quedaren
¡del dolor romputs á trossos!

Juntintse aquest y aquell dia;
olvidem los contratemps
qu' han turbat nostre alegría.
¡Feu que arribi. Mare mia.
promte del triunfo 'l temps.

A. M. D. G.

(1) Aquesta fou llegida per un célebre Jesuíta que ha residit molts anys en Barcelona y que alguns senyalavan com á un dels mes acérrims defensors del nocedalisme.

¡XÓQUILA...!

Deu vos guardi MESTRE TITAS;
Deu vulgui que per molts anys
pogueu repicá l' esquena
de masons y liberals.

Sobre tot vos recomanu
no tingueu contemplacions,
castanya seca de cegu
y tot lo demás son trons.

Avuy ja la hipocresia
s' ha ficat per tot arreu...
donchs convé treurala á fora
¿cóm? á puntadas de peu.

Convé com lo pá que 's menja
dir ben clara la veritat.
¿Que jamegan? Que jameguin,
Qui jamega... ja ha cobrat.

Ánimo, donchs, MESTRE TITAS,
provehiu d' espolsadors,
y feu que tampoch vos faltin
uns quants estranyinadors.

Si ho feu aixís, MESTRE TITAS,
seréu pel molts odiat,
pero en cambi, per molts altres
seréu molt felicitat.

UN BATXILLER DE RABOST

FUETADAS

Es digne de comentarse una carta molt sadada que un cocheró dirigeix á Madrid. Diu aixis, poch mes ó menos.

Señor don José Marinadal.

Muí señor mio: Sabrá qe aquí no se habla de nada mas qe de agregación. Los consejales no se dan reposo por recibir bien á ustedes. Pero si usted no viene deseguida me marcho de su servicio porqe no quiero aguantar mas las cafrederas del otro. Donde se á visto bara como esta y tenerme de planton todo el santo día delante de aquella sierta casa á donde pasa oras y oras en lugar de bigilar los burots, ó bien que se entreteniese en acer bolar todo el día los palomos mensageros. Nada que io me boy y me boy si usted no viene deseguida.

Soi su cocheró y servidor.

Perico de los Palotes.

¿Que us sembla?

¿No hi veyeu la punta?

Donchs jo hi veitj la punta, y la clau y tot.

Lo senyor Salmeron se trova en Sitges refrescantse las pantorrillas.

Don Nicolás es de la ganadería dels gaseosos.

No us fassi pó.

Per motiu del arrendament dels consums y de la nova línea fiscal de Madrid ha estallát en la vila del os un gran conflicte.

Grupos numerosos de donas y canalla recorren las zonas fiscals, apedregant á varios establiments que s' han negat á tancar las portas.

Aquestas manifestacions ja comensan á ferme riurer.

Recordo la imponent manifestació d' en Cabriñana (jo 'm trobava á Madrid en aquella época) y 'm creya que 'l Govern no tindria, llavors, altre solució que, ó seguir-la corrent de la opinió pública, ó abandonar la menjadora. Tán va imprecionar-me aquell desfile d' industrials y polítichs pel passeig de la Castellana en brillant protesta contra la mala administració.

Encare 'm sembla que sento aquella multitud de venedors de periódichs que, ab un rotlo d' aucas sota 'l bras, cridava:

Historia breve y sencilla
de los ratas de la villa.

El Marqués de Cabriñana
y lo que pasará mañana.

Pro, ¿qué va passár? Res.

Los concejals absolts y 'l poble de Madrid derrotát en tota la línea.

De todas las manifestacions en las que la carrabina y 'l fusell no hi juguín lo mes important paper, rigueusen; es tot fum.

Lo Circol Tradicionalista de Gracia va commemorar la festa onomástica del Príncep don Jaume ab un banquet en el que hi assistiren 80 comensals.

Ocupavan la presidencia don Salvador Soliva, comandant del batalló de Guías de Catalunya y don Lluís Contreras, president del Circol, acompanyats dels individuos de la Junta Directiva senyors Torres, Bayona, Puig, Gañet y Alegría.

Lo senyor Soliva va abominar de tots los partits lliberals, culpantlos del estat de decadencia en que 's trova nostra Patria, bríndant per don Carlos, pel futur Capitá General de Catalunya Don Alfonso de Borbón y per tots los tradicionalistas.

Seguiren en l' us de la paraula los senyors Escolá, Puig, Cardona y Alegría, que brindaren pel triunfo de la santa Causa y per que se acabi d' una vegada la farsa lliberal que tan nos empobreix y 'ns deshonra.

Va finalisar la festa ab un crit de viva Don Carlos que pronunciá la numerosa concurrencia que havia invadit lo saló y demés dependencias del Circol.

Un telégrama de Nueva York diu que 'l célebre Morgan ha assegurat que Espanya vol la guerra ab los Estats Units per despendres de Cuba sens detriment de la seva dignitat.

Que aixó ho intenti 'l govern que tenim, bueno; porque es capás de todas las vergonyas.

Lo poble espanyol voldria la guerra ab los Estats Units per demostrarlos que valém alguna cosa, y que en lo nostre país, dels porchs ne fem butifarras.

Lo Mestre Titas, apesar de que cada dissapte dona llissóns, no pretent donarne cap á qui sap mes qu' éll, ni menos á un respectable sacerdot, gloria de las lletas catalanas.

Pero, sí que 's permet ferli una petita observació que deuria agrahirnos molt, tota vegada qu' es filla del mes desinteressat carinyo que professém al insigne poeta catalá.

Aquest estimát sacerdot publica una serie d' articles en un periódich d' aquesta capital relatant las desgracias que l' afligeixen y las penas ab que Deu ha volgut premiarlo.

No sabem nosaltres si cap periódich católich s' ha negat á publicar los seus articles, pero 'ns sembla que per cap motiu deuria aquest sacerdot publicarlos en un periódich masónich y tan anticlerical com *La Publicidad*, que de segú l' hi va al darrera per explotar la seva firma y aumentar la tirada.

Per alguna cosa los juheus y masóns van sempre agafats del bras.

Lo president del Foment s' ha dirigit al ministre d' Ultramar, demanantli que 's serveixi aclarar la real ordre referent á la forma en que deuen ser declaradas las mercancías de procedencia nacional per la seva importació en Filipinas.

Lo senyor Pallarés te unas maneras molt finas de donar bolets.

Perque, ó jo soch molt burro, ó 'l senyor Sallarés vol dir: Senyor Castellano; fassi lo favor d' explicarse mes bé porque no entenem lo que vosté diu, ó vosté no enten lo que ' porta entre mans.

Que bé podria ser.

Lo Cardenal Monescillo, segons las últimas noticias, continua malalt de gravetat.

Apenas proba aliment y las sevas foras decauhen d' una manera extraordinaria.

Deu escolti nostras oracions per la vida de tan ilustre y piadós Prelát.

CUENTO

Heus aquí que una vegada, prop del carrer d' Aragó, per sort se topan dos gossos parents de lluny poch ó molt.

L' un era mestís de rassa, de péll curt, petit y rós; ab un pitret que duya tot guarnit de picarols.

L' altre era un gosset de llanas, de cúa curta, rodó, clapát, entre blanch y negre y ab un collaret al coll.

Quiscun anava ab son amo; y al veurers de lluny, tots dos, conexentse, remanavan las cuetas de debó.

—¿Que tal, company? ¿com te trobas?

—Molt bé, gracias. ¿Y tú, bó?

—¿Que gastas molta rondella?

—Y tu, ¿que fas farím fort?—

Y ab-dos, á sota la cúa

s' aflayren qu' es un primor.

—¿Que 't sembla? 'l pelut pregunta.

—Molt salau—l' altre respón.

—Portas la roba molt prima.

—Tu sembla que tens calor.

—¿Qu' es aquell jove, ton amo?

—Y 'l teu ¿qu' es aquell minyó?

—Segons veitj, també 's coneixen.

—Tindrán negocis los dos.

—¿Y tu que negociejas?

—¿Jo, negocis...? No, fill, no;

¿que 'n tens tu algun per ventura?

—Si que 'n tinch alguns; y bons;

y si vols fer companyia

farem nogocis tots dos.

—Esplicat; ¿quin es l' article?

—Un negoci al por major.

Me dedico á criar pussas.

—¿Y t' agrada?—Tens raho;

ja veuras, palpam l' *ermilla*.

—¡Valgam Deu, quina espessor!

—Porto 'l magatzem á sobre.

—¡Cuanta existencia!—Prou, prou.

—¡Y quina bellugadissa!

—Aixó es lo mes delicios,

puig de tan en cuan, disfruto

aixis, gratant la picor,

y se tocar la guitarra

seus música ni soroll.

Mira, ¿veus? aixis; ¿que 't sembla?

—No m' agrada poch ni molt

—Donchs, mira; jo m' hi recreyo

y veitj que alguns gossos bons

s' hi dedican y aficionan

tal y com veus que ho faitj jo.

—Be, vaja, que vols que 't diga,

no he sigut may caprichós.

—Donchs ¿ab que matas las horas?

¿no 't aborreixes?—No, no.

—¿No 't sembla que aquest assumpto

fa passá 'l temps molt millor?

—Jo tinch un altre caboria

per mata l temps vaguerós.

Figurat que soch *polítich*

y aixó m' honra molt y molt.

¿Te recordas, temps enrera,

quan m' estava al carrer Nou,

que portava una *cotilla*...

y patia tanta... tos?

Llavors jo era demócrata,

pro... ¡quina carpanta, noy!

Un dia vaitj di: 'ls dejunis
no 't convenen y 't fan por...
y 'm declaro *progressista*,
desertant de casa y tot.

Un cop fet ja lo tal cambi
vaig buscar col·locació,
y ara estich en una casa
que m' estiman molt, pro molt.

Sino, mira; ¿veus? la *roba*
ja no 'm sobra gents d' enloch,
y aquella colla d' arrugas
son plenas y faig mes goig.

—Si estas igual que una bola!

—Per xó mateix; are jo
cambiaré la politica
y 'm faré *conservador*.

En aquest punt la conversa
arribava, quan per sort
los amos dels nostres gossos
vejeren allà, molt prop,
baixar ab tota la calma
los llacers y 'l carretó.

No cal dir ab cuanta pressa
se despediren ab-dos;
y buscant una fugida
Desaparasgueren tots.

Are, be: ¿No es cert que 'ls gossos
no son tontos, segons com?

Que si bé 's mira la cosa
en part, ya tenen rahó.

Heus aqui perque molts homes
polítichs, á estil de gós,
se 'n van del camp ahont militan,
se mudan lo casacó
y fan los cámbis polítichs
com qui cambia de bastó.

¿Qu' en un partit los dejunis
lo fan tornar magre y groch?

Donchs depressa á un altre bando,
que 'l ventre no vol rahons.

Y prescindint de principis,
dignitat y pundonor,
buscan sols lo profit propi
ni mes ni menos que un gós.

Aixís avuy se governa
al pobre poble espanyol.

Aixís son nostres polítichs,
quicum per lo seu cantó;
desvetllantse per la patria
fan tot l' any lo seu Agost.

Y aixís rodará la bola
fins que vingui de retop.,
lo que no pot trigar gaire
com ho desitja tothom,

FLOSTICH.

DESDE TARRASA

Senyor MESTRE TITAS

Ja tenim Circol Carlista. Tarrasa, segons dihuen,
se la té per liberal y no es estrany donchs, la ma-
la cara que posavan certs elements que no volen
la llibertat mes que per ells, quan esclamavan:
Sembla estrany y mes que estrany, mentida, que
una ciutat tan eminentment republicana haigi de
tragarse un club carcunda; prou tindrán que re-
plegar velas dintre poch temps.

Hi ha uns quans tipos en nostre població, que
pretenen passar per lo Non-plus-ultra d' entre 'ls

catòlics, y casi bé se 'ls tenia per sants. Pero, los
seus fets han anat surtin á la superfície, s'ha posat
de manifest la seva refinada hipocresia convertint
los seus actes piadosos en una especie de modus
vivendi, procurant fer alianças ab gent que, en
loch d' honrarlos los hi feyan llimpiar las sabatas,
que avuy ja la gent de bé no s' en fia, ni 'ls consi-
dera dignes d' estar entre nosaltres.

Aquestos son los que fan mes guerra als carlis-
tas y al Circol, tal vegada creyent que la mala po-
litica d' Espanya s' ha de acabar per medi de mi-
racles.

Jesús va treurer á garrotada limpia als merca-
ders del temple. ¿Perque no podém ferho nosal-
tres?

Enorabona que aquestos subjectes no vulguin
tenir tractes ab los carlistas, pero com á cristiáns
que volen ser, no deurian usar de tan poca caritat
envers lo próxim.

Si tenen mes pá que 's fassin mes sopas. No sa-
piguent si vosté dispensará bona acullida á la pre-
sent, m' absting de clavar quatre boleyas á alguns
carronyosos, imitant al celebre Tetuan qui, segons
sembla, acudeix luego, si no volen entendre la
rahó, als arguments contundents y de forsa.

Hasta un altre dia que n' hi contaré de frescas.
Son humil servidó.

KRACH-KRACH.

Tarrasa 3 Agost de 1897.

SONET

LO BALL

Un local plé, á curull; tot es bulliel,
no mes se senten crits y algarabia
y en mitj de tan desenfrenada orgia
sols hi regna una cosa: 'l negre vici.

Alli balla tothom ab cruel desfici,
com si 'l mon s' acabés en aquell dia;
tothom salta ab despótica alegría
sens veure qu' estant prop d' un precipici.

Quan mes burgit hi ha, un arma de foch
ab estrepit l' espay fa retroná,
La gent mira, veyent á un home, groch,
que 'l fumejant revólver dú á la má.

Per cuestions de festeig, ¡sembla mentida!
un home á la presó y l' altre sens vida!

L' Estanqué d' Hospitalet.

SENYOR «FLISTIS»

San Esteve de Castellar.

Molt senyor meu: Veyent que vosté, apesar de
haverlo cridat desde la secció de «Corresponden-
cia» no 's digna passar per aquesta administració
me dirigeixo á vosté per medi de la present, fentli
á sapiguer:

Que apesar de la persona que respon de que vos-
té es una persona respectable y digna; apesar de
que 'm consta que es veritat tot lo que ha dit y
pensa dir en las sevas correspondencias, 'm per-
meto manifestarli que es de gran interés per vosté
que passi per casa de deu á dotze del matí, y 'ns
posarém d' acort per publicar lo que pensaba pu-
blicar ja aquesta senmana.

Un altre se 'ns ha dirigit, baix l' pseudonim de
Flastis, parlant de certs *recibos* otorgats no sé ab
quina forma, y d' altres cafreradas que m' obligan
á cridarlo á vosté.

Si no l' hi es posible de cap manera passar per
aquesta administració, serveixis escriurem y fir-
mar ab lo seu verdader nom.

Son humil servidó q. b. s. m.

LO MESTRE TITAS.

PAS ATEMPS

XARADA.

La *primera* es una lletra
y nom catalá de gós:
repetida... tapa; tapa;
triplicada es negació.
La *segona*, es negatiu
d' aquells que tancan de colp.
La *primera* y la *segona*,
es cosa que fa soroll;
los artillers la conelxen
y en temps de guerra fa por.
La *tercera*, quan va sola,
sol fer servey en las fonts
y á la taula, en molts casas
sustitueix al porró.
La *prima* junt ab la *tersa*,
es *chisme* que l' usan molt
los manobras, los pagesos,
fins los carboners y tot.
Si tens *tercera* y *primera*,
sens auxili del doctor,
fes servir promte 'l vinagre
que 's antidot poderós.
Lo *tot* es lo nom d' un poble
catalá: ¡mes oh lector!
perdonam que m' atreveixi,
y que hu diga tot d' un colp.
Lo *tot* es nom d' un home
altiu, superb, orgullós,
desgracia de nostra patria,
ruina dels espanyols,
funest... etcétera etcétera.
endevinau que he dit prou.

F.

ROMBO

.....
.....
.....

Sustituir los punts per lletres que, tan horizon-
tal com verticalment donguin: 1.ª ratlla, conso-
nant. 2.ª part importantíssima del cós. 3.ª una bes-
tia. 4.ª nom d' home. 5.ª consonant.

GEROGLIFICH

K d d d d q u

e e e e

K d d d d Q U

J. B. Pruna.

GEROGLIFICH COMPRIMIT

D. S. N. G. 1897

Un deixeble d' en Titas.

Solució á la xarada de la seumana anterior:
Carlista.

CORRESPONDENCIA

Un deixeble.—Van molt bé:
Llonsa.—S' ha de passar pel sedás.
Pntifar.—Ha de tení present al casto José.
Estudiant Nuquer.—Aquesta senmana no fá 'l pes.
A Palleja.—L' hi dich lo mateix.
J. M. S.—Tindrém present lo que diu.
N. A. V.—Aprofitarém alguna cosa.
Pajaritu.—Mes endevant.
Miquel Silav.—La senmana próxima ne publicarém un. L' ul-
tim no vá.
Lagartijo: Castellar.—Envíhi las cartas firmadas y continua-
rém la tasca que tan brillament ha comensat en Flistis.

BARCELONA.—TIP. LIT. JOAN JUTGLAR